

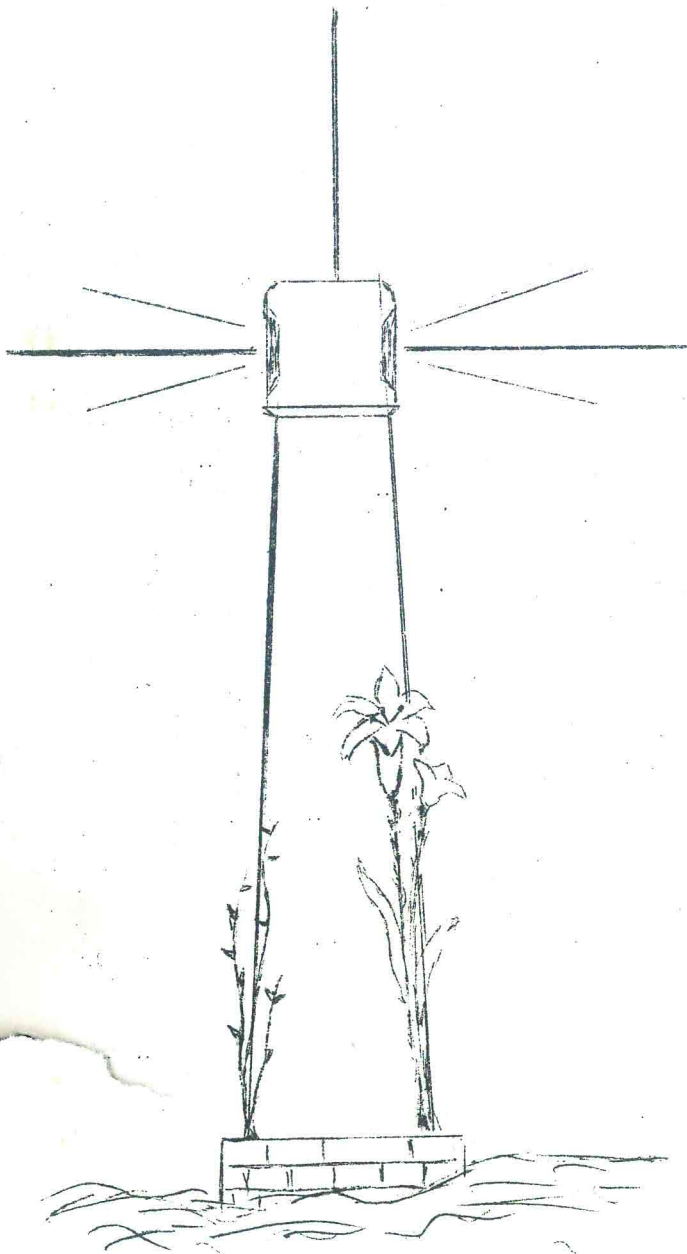
horizonti

+++++ LIST ZA IZGRADNJU ŽUPSKOG ZAJEDNIŠTVA +++++

Godina: IV

Bačka Palanka, aprila 1973.

Broj: 13.

IZ SADRŽAJA:

Male slutnje velike Uskršnje pobjede.

str. 3

Reportaža:

MAJKO GDJE SI...?

str. 6

RAZMIŠLJANJE UZ CIGARETU

str. 11

VIJESTI I OBAVIJESTI

str. 14

ZA ODMOR I RAZONODU

str. 16

ČITAJTE
I DAJTE
DRUGIMA

List
za izg
radnju
žup
skog za
jedniš
tva

"HORIZONTI"

22. 04. 1973.

IZDAJE Rimokatolički
župski ured, Bačka Pa-
lanka, Trg bratstva i
jedinstva, br. 30.

UREDNIJE župski zbor
suradnika.

ODGOVORNI UREDNIK La-
zar Ivan Krmpotić, Bač-
ka Palanka, Trg bratst-
va i jedinstva broj 30.

UMNOŽENO VLASTITIM CIK-
LOSTILOM

List se izdržava dobro-
voljnim priložima vjer-
nika

NASLOVNU STRANU IZRADI-
LA:

SONJA ETEROVIĆ

RIJEČ GLAVNOG UREDNIKA

Dragi čitaoci,

Evo prvog broja u ovoj godini. Da-
jemo vam ga za Uskrs, za blagdan naše ra-
dosti i naše nade; za blagdan velike Kri-
stove pobjede nad grijehom i zlom; za bla-
gdan svih blagdana. I kao što je velik o-
vaj blagdan, tako neka bude veliko vaše
srce, da može primiti Njega, našeg otku-
pitelja i spasitelja.

Neka vas taj dan odvede u neodređe-
no, neusiljeno raspoloženje, da odahnete
i uzajamno se okrijepite, te unesete mir
u svoja srca.

S naše strane, primite velike i is-
krene želje, da takav mir uđe u vas i da
u vama ostane snagom Njegove riječi "MIR
VAMA", i snagom Njegova Otajstvena Tije-
la kroz tajnu sv. Pričesti.

Vaš urednik

A FOSZERKESZTŐ SZAVA

Kedves olvasóink,

Ime az első szám. Örömről és remé-
nyről ünnepén, Husvét napján adjuk át öt
önöknek. Ez a nap Krisztus a bűn és a
rossz feletti nagy győzelmének a napja,
az ünnepek ünnepe. És amilyen nagy ez az
ünnep, olyan nagy legyen a ti szívetek,
hogy befogadhassa Öt, megváltónkat és
szabadítónkat.

Adjon ez a nap nektek egy meghatá-
rozhatatlan, fésztelen kedvet, hogy fel-
lélegezzetek és megismerjétek egymást, va-
lamin békét fogadjatok szívetekbe.

Fogadjátok szívből jövő őszinte ki-
vánságainkat, hogy ez a béke átihlessen
benneteket, és Krisztus ezen szavai: "BÉ-
KE VELETEK" az áldozás szentélyének és
az O titkos testének erejével bennetek
maradjanak.

A ti főszerkesztőtök

"Pobjedom nad grijehom On sav svemir diže i obnavlja, a čovjeku vraća puninu života."

/IV uskršnje preslovlje/

U ova posljednja vremena čovjek se na kozmičkom planu osjeća sve više nisiguran. Sve su glasniji povici na uzbunu. Čovjek je toliko ovladao silama prirode da svoju vlastitu sudbinu drži u svojim rukama. U stanju je ugroziti svoju vlastitu egzistenciju na zemlji, i uopće, svemirske prostore.

Ovom jednostavnom rečenicom dana je smjernica, gdje je zapravo obnova svemira i punina čovječjeg života. Kao divno tumačenje one Pavlove, da "svemir očekuje pojavu sinova Božjih", te ona druga, da "sva priroda stenje u porođajnim bolima". Grijeh se zapravo grozi svome počinitelju. Malo je kada čovjek tako jasno stajao pred čistom slikom, kako je grijeh njegov u istinu protiv njega. Grijeh, koji je uzeo toliko maha u čovjeku pojedincu, obiteljima, narodima i svijetu uopće, kao da nam želi pokazati koliko nas je zarobio i koliko nas ozbiljno ugrožava. On zapravo prijeti uništenjem čovjeku koji mu je službi. Zar izigravanje Božjega zakona upisana u ljudskoj naravi ne donosi rasulo obiteljima? Treba li većega prokletstva od razmažena djeteta, zajedništva sebičnjaka, krvlju okaljane savjesti? Čovječanstvo neumjernim nauružanjem i sličnim nerazumnostima, dovodi u pitanje kozmički opstanak čovjeka.

Tko da urazumi čovjeka? Tko da mu pruži svjetliju perspektivu, a pogotovu, tko da mu vjeru u život i snagu za njega da? Kršćanine, ohrabri se i visoko digni svoje čelo! Navjestiti treba svijetu da postoji jedno Ime u kojem se možemo spasiti. Treba navjestiti veselu vijest o obnovi čovjeka po Kristu. On Uskrsli postaje naša svijetla perspektiva! Vjerom u Nj mi osmišljavamo svoj život, rad, a pogotovo patnju. Treba živo vjerovati u Njegov uskršnji pozdrav: "Ne bojte se!" "Ja sam pobjedio svijet!" Vjera naša, to je pobjeda koja pobjeđuje sve. Ta vjera će nam dati snage i osmisliti sve naše patnje i zalaganja za obnovu svijeta u Kristu.

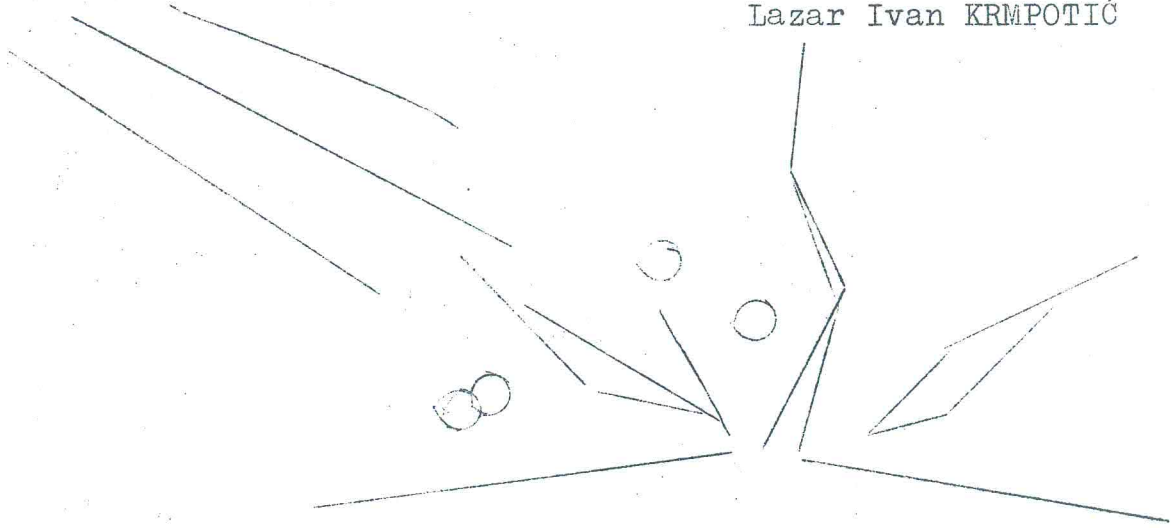
Možda se to čini nekako daleko? Krist Uskrsli jedini može osvijestiti čovjeka o postojanosti nadnaravnog Zakona kojem se mora podložiti svaka ljudska djelatnost. On svojom naukom o sveopćem bratstvu na temelju Božjeg očinstva može povezati veliku ljudsku zajednicu, da ona postane obitelj. Krist Uskrsli može dati sjajnu perspektivu svakom pojedincu i narodu, ali mu daje i snage, kroz Crkvu, Riječ i Sakramente, da postane dionikom njegove pobjede nad grijehom, i time dionikom obnove sebe. Uskrsnuti s Kristom, znači za grijeh biti mrtav, a to znači, položiti istinske temelje napretka i

MALE
SLUTNJE
VELIKE
USKRŠNJE
POBJEDE

prave sreće.

Hoće li ovaj Uskrs za Tebe brate i Tvoju obitelj biti početak istinske pobjede koja će Ti vratiti puninu života, da tako s Kristom postaneš dionikom obnove svijeta?

Lazar Ivan KRMPOTIĆ

A NAGY
HUSVÉTI
GYŐZE
LEM
KICSINY
SEJTEL
MEI

"Mert megsemmisült a múlt, az elesett világ újra él, és életünk teljes épségét visszanyerjük Krisztus által."

/Husvéti hálaének/

Az utóbbi időben az ember a kozmikus téren egyre bizonytalanabb. Egyre hangosabbak a vészkiáltások. Az ember annyira leigázta a természetet, hogy saját sorát is kezében tartja. Hatalmában van kétségbe vonni a maga és a világmindenség létét.

Ezzel az egyszerű mondattal rá lett mutatva, hogy igazából hol is van a világmindenség felújítása és az emberi élet teljessége. Mint Pálnak az a gyönyörűtolmácsolása, hogy: "a világmindenség várja Isten fiainak megjelenését" és az a másik, hogy: "az egész természet szülési fájdalmakban szenved". A bűn valójában iszonyul elkövetőjétől. Ritkán látta az ember ilyen tisztán, hogy a bűne valóban az ellensége. A bűn mely annyira elhatalmasodott az emberben mint egyénben, a családokban, a népekben és általában az egész világon, mintha azt akarná mondani, hogy mennyire hátalmába kerített bennünket és milyen komolyan vonja kétségbe létünket. Az embert, aki szolgálatában van, megsemmisítéssel fenyegeti. Vajon Isten törvényének kijátszása nem hoz széthullást a családokba? Van-e

nagyobb átok az elkényeztetett gyermektől, a maguknak valóktól és a vérrel szennyezett lelkiismerettől? Az emberiség mértéktelen fegyverkezésével és hasonló értelmetlenségekkel kétségbe vonja az ember kozmikus létét.

Ki térítse észhez az embert? Ki nyújtson neki fényesebb jövőt és főleg ki adjon neki hitet az életbe és a hozzávaló erőt? Keresztény, legyen bátorságod és emeld magasra fejed! Hirül kell vinná a világnak, hogy létezik egy Név "amelyben megmenekülhetünk". Hirdetni kell az embernek Krisztusban való megújulásáról szóló örömhirt. Ő feltámadva a mi távlatunkká válik. Hitünk értelmet ad életünknek, munkánknek és főképp szenvedésünknek. Erősen kell hinnünk az Ő Husvét-i üdvözlésében: "Ne féljete, legyőztém a világot". A mi hitünk mindent legyőz. Ez a hit ad erőt és értelmet minden szenvedésünknek és szorgoskodásunknak a világ Krisztusban való felújítására.

Lehet hogy ez messzinek tűnik? Egyedül a Feltámadt Krisztus tudja felvilágosítani az embert a természetfeletti Törvény létezéséről amely alá vetni minden emberi tevékenységet. Ő az általános testvériségről való tanításával és Isten atyasága alapján úgy egybe tudja kötni a nagy emberi közösséget, hogy az egy családdá váljon. Krisztussal feltámadni annyit jelent mint a bűnnek halott lenni ami az igazi boldogság és haladás alapjainak lerakását jelenti. Vojan Testvérem Neked és Családodnak ez a Husvét az igazi győzelem kezdetét jelenti-e, amely vissza fogja adni az élet teljességét, úgy hogy Krisztussal együtt részese legyél a világ felújításának.

LAZAR IVAN KRMPOTIĆ

"Uistinu je dostojno i pravedno nevidljivomu Bogu Ocu svemogućemu i Sinu njegovu jedinorođenomu, Gospodinu našem, Isusu Kristu, svim zanosom srca i duše, i slušbom svega glasa slavu pjevati.

On je za nas vječnome Ocu Adamov dug isplatio i zadužnicu stare krivice izbrisao svetom krvi. Ovo su, naime, vazmeni blagdani, u kojima se onaj pravi Jaganjac ubija, čijom se krvi posvećuju pravgovi vjernika. Ovo je noć, u kojoj si najprije učinio da naši oci, sinovi Izraelovi, izvedeni iz Egipta, More Crveno ne ovlaženi pređu stopama. Ovo je, dakle, noć koja je svjetlošću stupa raspršila tmine grijeha. Ovo je noć koja danas po svem svijetu one što u Krista vjeruju od tmina grije i od opačina svijeta otima, vraća milosti i pridružuje svetosti. Ovo je noć u kojoj je Krist raskinuo okove smrti i kao pobjednik od mrtvih ustao. Jer ništa nam ne bi koristilo što smo se rodili da nismo imali sreće zadobiti otkupljenje. O, divne li dobrote tvojega milosrđa prema nama! O, nedokučiva li zanosna ljubavi: da roba otkupiš, Sina si predao! O, zaista pokorna Adamova grijeha što Kristovom smrti bi uništen! O, sretne li krivice, koja je zavrijedila takvoga i tolikog otkupitelja imati...!"

Reportaža

- Marua! - izgovorilo je dijete svoju prvu riječ. Tek poslije, kada su ga godine učinile čovjekom, saznalo je da zerna kojoj je ta riječ izgovorena nije bila

njegova - (marua...

MAJKO! gdje si?

Na dan 7. listopada prošle godine, nadbiskup zagrebački, Franjo Kuharić, blagoslovio je novootvoreni dom za napuštenu, neželjenu i nevoljenu djecu u Vugrovcu kraj Zagreba. Dom je otvorio Caritas internationalis dobrovoljnim priložima iz zemlje i inozemstva. Pored ovog, pod Caritasovim okriljem nalazi se i dječji dom u Oborovu, također malom selu kod Zagreba, u kome žive djeca školskog uzrasta.

Kako su ta djeca tamo dospjela; kako žive; uspjevaju li sestre nadoknaditi ljubav koju su im majke uskratile... - pitanja su na koja su naše reporteri pokušali saznati odgovore. Otputovali su u Zagreb, posjetili Caritativni centar, obišli oba doma i svoje utiske opisali u ovoj reportaži.

Nije bilo potrebno kucati na vrata iznad kojih je pisalo "CARITAS INTERNATIONALIS". Bila su otvorena, te smo jednostavno ušli. Malo smo se iznenadili, ugledavši u prostoriji lijevo od one u koju smo ušli nekoliko djevojaka koje su marljivo šivale i glačale rublje. Nije nam to ličilo na ured, pa čak ni institucije kao što je Caritas. Da nismo tri puta prije no što smo ušli pročitali natpis na vratima, pomislili bismo da smo pogriješili.

- Trebamo g-dicu Jelenu Brajša - rekli smo poslije uobičajenog pozdrava. Imali smo sreće, bila je tamo. Objasnili smo da smo iz uredništva "Horizonta", i da želimo razgovarati o radu Caritasa, te o djeci u domovima u Vugrovcu i Oborovu.

Razgovor smo vodili u jednoj maloj sobici, obpremljenoj pisaćim stolom, policom sa mnogo registratora, i, umjesto tri klubske fotelje jedan kauč, na koji smo, uostalom, i sami bili ponuđeni da sjednemo.

- Tko je osnovao domove u kojima su djeca našla svoje utočište? - bilo je naše prvo pitanje.

- Ja... mi... Caritas. Dobri ljudi sa svojim prilozima. Oni koji znaju što znači neimati svoj dom, svoju obitelj, svoje utočište... Oni koji ne žive u bijedi, ali su dovoljno svjesni da mogu razumjeti bijedu...

- Pokušavate li nas to uvjeriti da je jedini izvor sredstava bio dobrovoljni prilog?

- Ne želim vas uvjeravati. Istina, to zvuči malo nevjerojatno, ali je tako. Sve je od dobrovoljnog priloga. Osoblje koje radi u domovima također radi bez ikakve naknade - iz ljubavi.

- A djeca, žive li ona od ljubavi? Da li je dovoljna ljubav, pa da oni imaju što jesti?

- Upravo tako! I ova naša institucija, Caritas, temelji se samo na ljubavi, ljubavi bližnjega prema bližnjemu, svijesti čovjeka za pomoć drugima. Evo, pogledajte, - otvorila je jednu fasciklu u kojoj je bilo dosta priznanica i čekovnih uplatnica - Tu leži hrana za moje mališane, - tu je ljubav. Pored toga, nekolicina djece ima svoje kumove. To su pojedine župe iz Zagreba i bliže okolice, koje su se, nekada i na našu inicijativu, prihvatile da jednom djetetu, svom kumčetu, daju ime, s tim da mjesečno uplaćuju određeni iznos na ime izdržavanja djeteta. U oba doma za sada imamo šesnaestoro djece s tom privilegijom. Za svako od njih župe, (kumovi), daruju po c. 500 N. dinara kao dobrovoljni prilog župljana.

Dok smo slušali štura izlaganja g-dice Brajše u pogledu financiranja i izdržavanja doma, u podsvijesti nam se javila slika Kuće Božje Providnosti sv. Josipa Katalenga u Torinu o kojoj nam je već župnik više puta s posebnim žarom govorio. Ta kuća, to čudo današnjeg visokomaterijaliziranog svijeta, pod svojim okriljem drži oko 10.000 najbijeđenijih, - i još jednom - najbijeđenijih stvorenja. Počev od onih koji, od iznemoglosti, nisu više bili u stanju isprositi koju koranicu kruha; preko onih što zbog deformisanih dijelova tijela nikome ne trebaju, do umno poremećenih, duhom osiromašenih i bolešću unakaženih. Cijela ta "armija" Josipovih šticićenika, zajedno sa osobljem koje brine o njima, živi samo na račun Božje Providnosti, - "od danas do sutra".

Priznanice što smo ih vidjeli u fasciklu i nehotice su nam rekly da su Vugroves i Oborovo umanjena izvedba Kuće Božje Providnosti iz Torina.

UMJESTO
KOLIJEVKE -
KANTA ZA
SMEĆE

Kada se noć već nadvila nad visoke zgrade, prolazila je ulicom i zamišljeno gledala pred sebe. Vjerojatno je razmišljala o tome da li je što zaboravila kupiti u trgovini. Odjednom je zastala. Dali joj se učinilo, ili je stvarno čula dječji plač? Osvrnula se, vidjela da nema nikoga u blizini, začuđeno slegla ramenima i nastavila put.

Ponovno je morala stati, jer ponovno joj se učinilo da čuje dječji plač. Ovoga puta glasnije, ali promukao, kao da dolazi iz nekog malog, zatvorenog prostora. Sada je već bila sigurna da joj čula nisu zakazala. Jedino s vidom nešto nije bilo u redu, jer dijete nigdje nije vidjela. A onda, gorka istina pogođi je kao grom. Taj plač, sistan, dozivajući, dolazio je iz kante za smeće. Sive, prljave kante što je stajala kraz zida, a po koju će doći radnici gradske čistoće, sutra, u rano jutro, i njenu sadržinu istresti u svoja kola, te odnijeti negdje na smeetišta, u Savu... Ako ga sada ne uzme, i ono će, zajedno sa smećem, (kakva ironija!), otići, a da neće ni znati što se dogodilo.

Ime žene koja je našla dijete namjerno smo izostavili. Ime žene (?) koja ga je tu ostavila

željeli bismo napisati, ali ne možemo. Ime njegove majke ostalo je tajna, a samo Bog zna hoće li biti rješena.

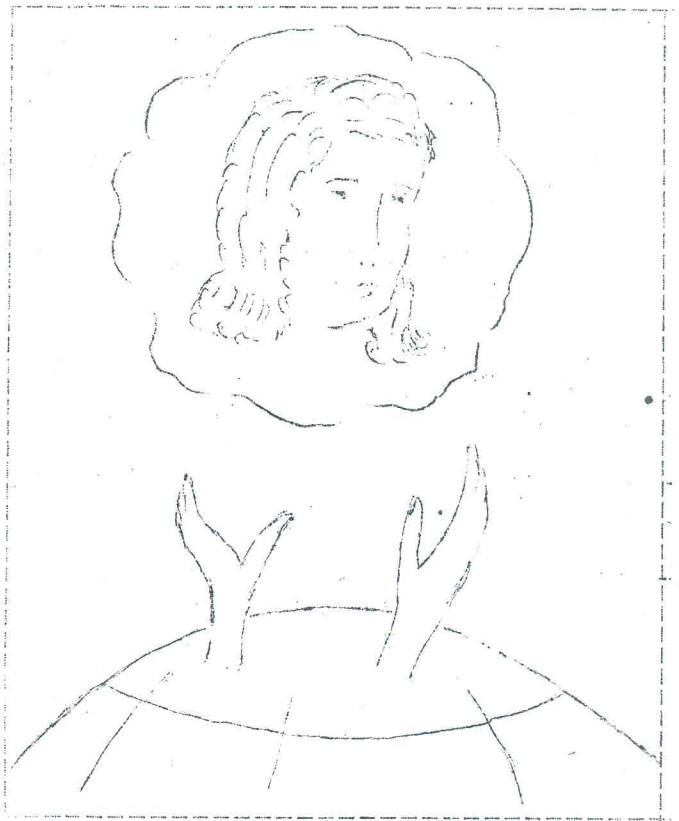
- A da li se neke majke, nakon što vam na tako tajanstven način predaju dijete na brigu, nekada ipak jave?

- Uglavnom ne.

Upravo smo tako nešto i mislili. Teško je predpostaviti da majka, koja svoje dijete jednoga dana ostavi u kanti za smeće, drugoga dana pođe da ga traži. Ona to dijete nije željela. Rodila ga je jer nije "na vrijeme" saznala da ga nosi pod srcem, te ga se nije mogla na vrijeme niti osloboditi. Poslije ga je ostavila, kao da je ono krivo što ona više neće moći uživati u svojoj slobodi, što će joj dobar dio slobodnoga vremena biti uskraćen, što će biti prezrena od okoline, što... Uostalom, da ne nabrajamo više. Ne želimo ovdje, na ovom mjestu, osuđivati te žene, koje, vjerujemo, negdje u podsvjesti drže opravdanje za svoj postupak, i misle da je ispravan. Želja nam je da pišemo o djeci, o njihovom odgoju, životu, željama i ostvarenjima.

Vođeni tom željom upitali smo našu sugovornicu u kom duhu se odgajaju djeca u domovima?

- Djecu odgajamo u kršćanskom duhu, ali ne u katolicizmu. Mi ih učimo određenim životnim vrednotama, ali im ostavljamo na volju hoće li ih prihvatiti ili ne. Također ne forsiramo krštenje. Jer, vidite, mi u domu imamo djecu iz svih krajeva Jugoslavije. Za mnoge

ne znamo hoće li se oni nekada pojaviti, hoće li zaželjeti da im se vrati dijete, koje im tijelom i duhom pripada. Hoće li ga nastaviti odgajati onako kako smo mi započeli, i na kraju, hoće li biti zadovoljni kad saznaju da im je dijete kršteno? Mi radije ostavimo da djeca rastu, da formiraju svoje mišljenje, a onda da sami odluče žele li biti članovi Crkve ili ne?

DNEVNIK ĆEDA

1. 05. Iz ljubavi su moji roditelji meni danas dali život.	20. 06. Sad je već sigurno da sam djevojčica.
15. 05. Stvaraju se moje prve žile - a moje tijelo naglo se oblikuje	24. 06. Imam već sve organe. Mogu čak i bolje osjećati.
19. 05. Ja već imam usta.	6. 07. Kosa i obrve su počele rasti. To me resi.
21. 05. Moje srce počelo je da bije. Tko može posumnjati da ja živim?	8. 07. Oči su mi već davno razvijene, makar su kapci još zatvoreni. Ali, doskora ću moći sve vidjeti - sve lijepo na svijetu a nadasve moju milu majčicu koja me još u sebi nosi.
22. 05. Ja uopće ne shvaćam zašto je moja mati u brizi?	19. 07. Moje srce sjajno bije. Ja se osjećam toliko zaštićena i veoma sam sretna.
28. 05. Moje ručice i nožice su počele da rastu.	20. 07. DANAS ME JE MOJA MAJKA UBILA...
8. 06. Ja se osobljavam i ispružam. Sa mojim ručicama izmikoše prstići. To je lijepo. Doskora ću moći njima da hvatam.	
15. 06. Istom danas je moja majka doznala da sam u njezinoj utrobi. Ja sam zato jako radosna.	

I tako smo, ustvari, saznali sve što nas je zanimalo o otvaranju domova, načinu i sredstvima izdržavanja i odgoju djece. A sada bi trebalo govoriti o njima samima. O tim tako dražesnim a ostavljenim bicima, malim dječacima i djevojčicama iz Vugrovca, i već starijim, mentalno razvijenijim, štencima Oborovačkog doma, od kojih je mnoge samo nesretna igra sudbine razdvojila od toplog obiteljskog doma.

U SLIJEDEĆEM BROJU - nastavak:

"NEMA VEĆEG SIROMAŠTVA NEGO KAD SE NEMA MAJKE"

Kutak za pjesnike

ADORACIJA

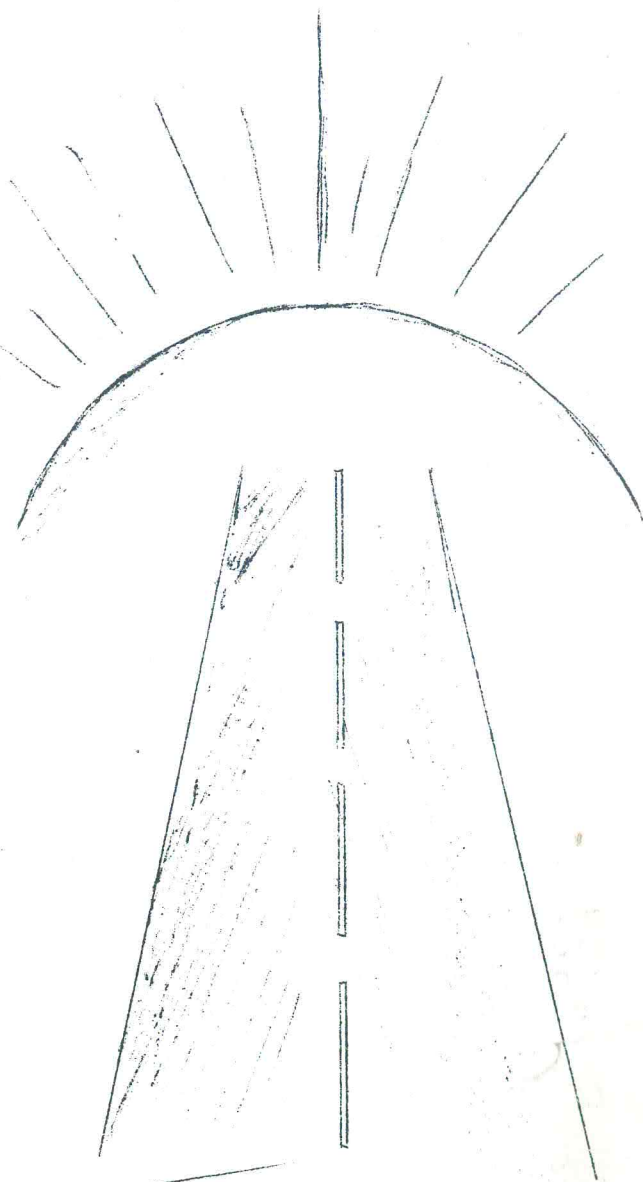
Kao šum mnogih voda
strujao je život iz Izraela,
dok sam ponizno klečao
na podnožju gotskog jarbola.

Tišina se igrala sa stubovima,
milost s mojom dušom,
mojim mislima
u krasnim, neodoljivim
nadjudskim akordima.
Prodor misli u nadjudsko
ne rješava nas patnji i bolova,
nego veže krhku zbilju
sa svrhama.

Ekstaza nije mir,
nije nirvana,
jer biće djeluje snažno,
sa svim silama.

Ljubav postaje stvarnost
u bliskim susretima
s ljubljenim bićem
pod prilikama.

J. TEMUNOVIĆ

RAZMISLJANJE UZ CIGARETU

Bila je zima. Obala Dunavca se presijavala prekrivena snegom na kome je blještalo podnevno sunce. Uprkos sunčanom danu, vrijeme je bilo veoma hladno. Tek po koja ukočena kap na sasušenim grančicama ponekog većeg korova presijavala se hladnim sjajem. Očistio sam zamrznutu i snijegom pokrivenu površinu jednog betonskog stuba, koji je virio nekih pola metra iznad snijega, i sjeo. Obazreo sam se pažljivo, i ustanovio da u blizini nikoga nema. Polagano sam izvadio kutiju "falter Beograda", uzeo jednu cigaretu i zapalio. U tom trenutku pade mi pogled na zamrznutu površinu Dunavca. Ispod leda,, čistog kao staklo, ocrtavali su se obrisi nekog potopljenog čamca..

Gledao sam te obrise, i pitao se, da li barem oni, u ovoj, potpuno izmijenjenoj sredini, pripadaju, za mene, tako davno prošlim vremenima. Jer, osim njih, ništa me nije podsjećalo na ono, meni najdraže vrijeme, koje sam sada, sa svojih petnaest godina, svuda tražio.

Polako sam ispuštao oblačiće dima i razmišljao. Kod sebe sam imao lovački nož, kojeg sam kupio od jednog druga. Led, dakle, ne bi bilo teško razbiti, ako bih uz nož upotrijebio i neku batinu. Bacio sam pikavac, koji je pri padu na led zacvrčao i ugaosio se. Ustao sam i krenuo. Pored Dunavca je ležala šumica od samih mladih topola. Jako sam se ljutio na te mladice. Još prije četiri godine je na istom mjestu bila gusta šuma, koju smo moj brat i naša dva druga često posjećivali. Zbog velikog drveća, gustog žbunja i isprepletanih loza divljeg grožđa i kupine, ličiima nam je na džunglu. Tako smo je i zvali. Njenim nestankom nestala je i najljepša epizoda mogega djetinstva. Ostale su samo dugačke žile i polutruli panjevi na mjestimice strmoj obali. Prišao sam jednoj mladoj topoli, ne debljoj od ruke, i počeo razgrtati snijeg. Ustao sam i počeo savijati drvo. Kada su se žile počele pomjerati, uzeo sam nož i isjekao one koje sam mogao napipati. Zatim sam ponovnim savijanjem stabla nekako prekinuo i ostale. Kada sam odsjekao drvo na odprilike metar od korjena, počeo sam obrađivati drugi kraj, onaj na kome su bile pokidane žile. Tako obrađeni štap bio je izvrstan. Takve smo pravili i prije pet godina, kada smo probijali led, u namjeri da ribama omogućim--o dovod kisika.

Bili smo tada optuženi za krađu ribe.

Pažljivo sam stao na led, gladak poput stakla, i počeo izmahivati nožem. Kad sam iskrunio jedan dio površine leda iznad čamca, uzeo sam batinu i počeo odvaljivati komad po komad leda, debelog gotovo lo centimetara. Kad sam povadio komade leda iz vode, ugledao sam čamac. Kroz mene je prostrujio blag val sjećanja na proteklo djetinstvo.

Iznenada, kao grom, prolomi se glas iza mene. Bio je to vlasnik čamca. Bez mnogo pitanja mi je opalio nekoliko žestokih šamara i počeo me optuživati za krađu čamca...

ŽIVJELA JE TIHO MEĐU NAMA

na spomeni Johani Šlageter

Tiho je živjela među nama. Svakome se željela ukloniti sa puta. I njezina kućica na krajnjoj periferiji grada, na samoj obali Dunava, stisnula se na onom pedlju suhe zemlje, na kojoj se još bojažljivije stisnula njezina drvarnica. Sve to kao da je htelo pokazati kako ne žele remetiti red svakodnevnog toka života. Bojažljivo je znala, sjedeći na pažu kod "Jakšina dućana", obavještavati svoje zainteresirane znance o svim događajima u gradu. Kao da oni nisu prolazili, tada je ona odlazila da im u kuću odnese vijest, koja ih, po njenom mišljenju interesira. Dok su joj fizičke sile dopuštale činila je razne usluge po kućama svojih znanaca. No, uvijek je to činila tako bojažljivo, kao da se bojala da nekome ne pomuti mir svojim prisustvom. Svršavala bi svoj razgovor u dvorištu, na vratima ili u predsoblju. Njezini izvještaji bili su kratki. Uljudno bi pozdravljala i odlazila.

Upravo je tako i nesala između nas. U subotu su je susjedi vidjeli posljednji put. Išla je posjetiti neke od svojih znana. Te prohladne subote vidjeli su je posljednji put na uglukod "slovačke crkve". A zatim je utihla. Susjedi su se u čudu pitali - gdje je Johana? Da nije bolesna? Dolazili su do prozora njezine izbice, kucali, dozivali je, ali uzalud. Samo se njezin vjerni pratilac i čuvar, pas, javljao iz stana. Val uznemirenosti nagnao je dobru susjedu, da javi župniku, kako s Johanom nešto nije u redu. Sa jednim članom pastoralnog vijeća došao je župnik, te odgurnuvši prozorski zastor, kroz razbijeno spojnje staklo spazio je gde mrtva leži iza vrata. Bila je zgrčena, (vjerojatno od velih boli), u kutu, iza vrata, da nikome ne smeta.

Grobni joj je humak na kraju jednoga reda, gotovu u kutu groblja, da nikome ne bude na putu. Na posljednji ispraćaj došli su svi njezini znanci, svi oni kojima je činila usluge. Čudno zajedništvo stvorilo se nad njezinim lijesom, usrdna molitva, iskrene suze sućuti i tri lijepa karanfila na lijesu. Osjećalo se; ona je bila naša. Iako nije imala niša osim male, neugledne i napola srušene kućice i njižanog psa čuvara, bila je dobra. Pred malo da na okrijepila se Otajstvima vjere. Otišla je neprimjetno, tiho, a mi se molimo da joj Gospodin da mjesto među onima koji su shvatili Njegovu poruku siromaštva i jednostavnosti duhovnog djetinstva. Vjerujemo da će naša molitva pomoći, te će ona, kao malena, ući u radost Očeva doma.

CSENDESEN
ÉLT
KÖZTÜNK

Csendesen élt köztünk. Mindenkinél ki akart tenni az útből. Az ő kis háza a város külső peremén, a Duna partján odalapult a száraz földhöz amelyhez még félénkebben odalapult a kis fűskamrája. Mindez mintha azt akarná mutatni hogy nem akarja megzavarni a mindennapi élet rendjét. Féltéken tudott ülni a fatömbön a "Jakša üzlete előtt az ő megszokott mosolyával és hireivel a városban történekről, születésekről, utazásokról, a vendégekről, temetésekről, esküvőkről tudósította ismerőse

it, és ha nem járt arra senki, akkor ő ment hozzájuk, hogy házhoz vigye az új hirt mely őket érdekelné és megörvendezné. Amíg testi ereivel bírta, szivességeket tett ismerősei otthonában. De mindez olyan félénken csinálta mintha félt volna hogy ne háborgassa jelenlétével senkinek a nyugalmát. A beszélgetéseit mindig az udvarban végezte, esetleg az ajtóban vagy az előszobában. Az ő tudósításai rövidek voltak. Udvariásan köszönt azután és elment. Eppenigy tűnt el körünkből is. Szombaton látták a szomszédai utoljára. Előzőleg még meglátogatta néhány ismerőset. Ezen a hideg szombati napon utoljára a "Szlovák templom" sarkán látták. És akkor eltűnt. A szomszédok csodálkozva kérdezték: hol van a Johanna? Csak nem beteg? Odamentek házikőjé ablakáig, kopogtak, hívták, de mindhiába. Csak a hűséges és őrző kutyája jelentkezett a lakásból. A nyugtalanság hulláma vette rá a jó szomszédnőjét és jötevőjét, hogy értesítse a Plébános urat hogy Johannával valami nincs rendben. A Pasztorális tanács egyik tagjával a plébános elment a házhoz, félrehuzták a törött ablakon át a függőnyt meglátták őt az ajtó mögött holtan fekve, összekuporogva valószínűleg a nagy fájdalomtól, a sarokban hogy most sem legyen útban senkinek. Még néhány jele a pietetnek és a szeretetnek melyet kinutattak neki az ő katolikus és a testvéri evangélikus közösség tagjai és Johanna eltűnt az élők sorából. A sírhantja a sírend végén van, majdnem a temető végső sarkában mintha itt sem akarna senkit zavarni. Az utolsó útjára eljötték az összes ismerősei, mindazok akiknek szivességet tett. Csodás közösség gyűlt össze az ő koporsója mellett, áhitatos imádság, őszinte részvét, könnyek és három szép piros szegfű a koporsón. Érezhető volt hogy ő a miénk. Jó volt! Néhány nappal azelőtt élt látva a Szentségekkel. Elment észrevétlenül, csendesesen, és erősen hisszük, hogy az Úr egy kimagasló helyet ad neki azok között akik megértették az ő üzenetét a szegénységről a gyermeki lélek egyszerűségéről. Reméljük hogy imáink segíteni fognak hogy ő mint kicsiny bejusszon a mennyországba.

Lazar Ivan KRMPOTIĆ

Uređuje:
Sonja BTEROVIĆ

OBNOVLJENI
RED I POČASNI
ČLANOVI

U jednom od prošlih brojeva našega lista vjerojatno ste svi čitali o Pavlinskom redu koji je nedavno obnovljen u našoj zemlji, u mjestu Kamensko kraj Karlovca.

Prvi koji su u tim danima podržali i pomogli ovo djelo bili su zagrebački nadbiskup Franjo KUHARIĆ i naš župnik Lazar Ivan KRMPOTIĆ.

U znak zahvalnosti oni su 15. januara svečano proglašeni počasnim članovima Pavlinskog reda.

KORIZMENA
SABIRNA
AKCIJA

Kao i proteklih godina i ove je organizirana sabirna korizmena akcija koja se sastoji u prikupljanju darova koje smo odvojili tokom ovih korizmenih dana u korist potrebnih.

Ove godine će svi prikupljeni prilozima ići u korist misija, točnije, u korist otvaranja doma u kome bi se pripremali svi kandidati za misijsku propovijedanje vjere.

Svoje priloge možete donositi u malim zelenim kutijama koje ste, vjerojatno, uzeli u crkvi. Možete ih lično predati župniku ili bilo kojoj od sestara

KRIZMA

Dana, 1. ož. ove godine biskup će u našoj župnoj crkvi podijeliti sakrament sv. Potvrde (Krizma). Kako smo saznali, od ove godine crkveni propisi o podjeli ovog sakramenta posebno su upravljeni ka produbljenju vjerskog znanja, tako da se neće moći krizmatiti niti jedno dijete koje nije makar donekle uvedeno u kršćanski život.

Stoga molimo sve roditelje da uredno šalju svojudjecu na vjeronauku, ako žele da im djeca pristupe ovom sakramentu.

Poslijednja tri dana pred krizmu (28, 29, i 30. juna), biti će duhovna obnova za krizmanike, roditelje i kumove.

REKON
STRUKCIJA

Na svojoj sjednici održanoj krajem prošloga mjeseca Crkveni odbor je donio odluku da se popravi toranj župne crkve. Popravka je potrebna, kako je naznačeno u saopćenju Odbora crkvene općine Bačka Palanka, jer je konstrukcija dotrajala i prijeti opasnost da

IZVADILI
SMO IZ
ŽUPSKOG
ARHI
VA

će se srušiti. S radovima bi se otpočelo već ovoga ljeta, a njihova vrijednost procjenjena je na pedeset tisuća novih dinara. Uvjereni smo da će župljani pokazati svoju privrženost Crkvi i njenim potrebama, te svojim prilozima pomoći renoviranje tornja župne crkve.

U protekloj godini je 49 duša, sakramentom sv. krštenja postalo članovima Rimokatoličke crkvene zajednice. Od toga, roditelji 17 djece nisu crkveno vjenčani,

Zemaljski život napustilo je 28-moro naše braće koja su na posljednji put ispraćena od strane svećenika.

Sakrament ženidbe primilo je 33 para, od toga 15 mješovitih. Sklapanjem braka ljudi različitih vjeroispovjesti uklonjene su "zakonske" prepreke da ti ljudi dođu u bliži kontakt sa Crkvom.

U protekloj godini nisu zaboravljena niti naša braća u Kristu, koja zbog bolesti nisu bila u mogućnosti da dođu u crkvu. Naši dušobrižnici (župnik i stari prečasni g.) učinili su 142 posjeta i isto toliko puta podijelili Sakramente bolesnicima.

Sakrament sv. Pricesti podijeljen je 12.144 puta, što je nešto manje od prethodnih godina.

U korist Caritasa sakupljeno je 6.751,00 dinar. Ovaj novac podijeljen je braći koje su snašle razne socijalne poteškoće.

NAŠI
POKOJNICI

- Ana TÓTH 21. 12. 1972.
- Katarina FIEN 21. 01. 1973.
- Margareta KAPP 24. 01. 1973.
- Etelka ASZTALOS 29. 01. 1973.
- Tibor STENCEL 16. 02. 1973.
- Johana SCHLAGETTER 13. 03. 1973.
- Magdalena GROFF 14. 03. 1973.
- Lucija DOLNZAR 18. 03. 1973.
- Terezija ŠAUER 19. 03. 1973.
- Ivan ASAK 4. 04. 1973.

ZA ODMOR I RAZONODLU

Uređuju: Šandor VEČERA
Drago ETEROVIĆ

Križaljka

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
N S	N S	N S	N S	N S	N S	N S	N S	N S	N S	N S

Dok budete rješavali ovu križaljku nemojte zaboraviti da svaki crtež predstavlja dio riječi koju trebate upisati u kolone od 1 do 11. Ako je pravilno riješite, u uokvirenim kvadratićima, dobiti ćete našu čestitku što vam je za Uskrs upućujemo.

OKOMITO:

- 1./ Blistavost
- 2./ Odlučnost
- 3./ Grupnost
- 4./ Dugovječnost
- 5./ Spremnost
- 6./ Bez krivice
- 7./ Slikanje, pjevanje, svir.
- 8./ Svršenost života
- 9./ Ograničenost
- 10./ Sklonost ka radu
- 11./ Krvno srodstvo

Skrivatica

Okrećite ovu stranu kako hoćete. Pri tome pažljivo gledajte crtež. Ako u roku od tri minuta pronađete zalutalog zeku, možete za sebe smatrati da imadete dobru moć zapažanja.